

да приѣмна колко то и да бы была тіа тіашка. Высочество Ваше могло е такъже отъ млого пож-
ти да ся убѣди въ дълго то свое пьприште чи по-
литична та размысленость има голѣмы и тіашки
неприѣтности, и чи има минуты когато дѣл-
ность та ся налага съ строгость на най наклонены
тѣ въ мирность духове.

Завършающъ, Высочество, показвамъ ви
дълбокаж тѣ Моя неприѣтность за единъ слу-
чаи кои то надѣянъ ся неште повреди едны ли-
чны сношеныя кои то желаѣхъ за всегда да у-
държж. Высочество Ваше ште дойди пакъ ско-
ро, Ась не ся съмнѣвамъ, въ едны по-сходны
врьху положение то на Съединены тѣ Княжества
уцѣненыя; имамъ на това доказательство Высо-
кож тѣ му разумность и старание то отъ кои
то всѣкъ вразуменъ испынитель на волы тѣ
Неговаго Императорскаго Величества, трѣба да
бѣди вдѣхновенъ за Ромжны тѣ.

Колко то за Менѣ, Высочество, всѣкогы
съмъ ся поучавалъ и всѣкогы штѣ ся поучавамъ,
въ Мои тѣ дѣла само отъ ентересы тѣ на Моя
тѣ Дѣржавж и тѣй-зи ентереси сѫ на Мои тѣ
очы неотдѣлни отъ оных на Отоманскож тѣ Дѣр-
жавж. Искамъ да вы кажи чи, привзѣть отъ
удължененія та мои и кату Князь и кату Ромж-
нинъ, ште положи сички тѣ усиленыя за да
удържж съ Гысокаож Портж оных искрены сно-
шеныя отъ кои то взаймны тѣ ползы тѣй живо
доказа въ минжлж тѣ годинж толко-усвѣтленный
духъ Вашего Высочества.